

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Με τον Χριστό αλλά και με τις Εικόνες του επί της
γης, τους Ανθρώπους

Ιερά Μητρόπολις

Καισαριανής, Βύρωνος

& Υμηττού

Ιερός Καθεδρικός Ναός

Αγίας Τριάδος Βύρωνος

ΤΟ ΨΗΦΙΑΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΜΑΣ ΖΩΗΣ

Τεύχος 7

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2015

Συνάντηση

Με τον Χριστό αλλά και με τις Εικόνες Του
επί της γης, τους Ανθρώπους

Ενοριακό Ψηφιακό Περιοδικό

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ & ΥΜΗΤΤΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

Καθεδρικός Ιερός Ναός

Αγίας Τριάδος Βύρωνος

Κορυτσάς 1 & Κωνσταντιλιέρη,

161 31 Βύρωνας,

Τηλ. 210 7660 859

fax: 213 0291680

www.agiatriadavyrona.gr

e-mail: agia_triada@hotmail.gr

**Εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος
Χριστού.....2**

**Εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου
.....7**

**Εορτή της Υψώσεως του Τιμίου και Ζωιοποιού
Σταυρού.....11**

**Αφιέρωμα στον Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο 4
Αυγούστου στο βόλο.....17**

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ &

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Αιδεσ. Πρωτοπρεσβύτερος

Στέφανος Κωστόπουλος

Εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού

Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Κριμαίας

Η μεγάλη γιορτή της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μας δίνει την αφορμή να θυμηθούμε τα λόγια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού:

«Ου πιστεύεις ότι εγώ εν τω πατρί και ο πατήρ εν εμοί εστι; τα ρήματα α εγώ λαλώ υμίν, απ' εμαυτού ου λαλώ. ο δε πατήρ ο εν εμοί μένων αυτός ποιεί τα έργα. Πιστεύετε μοι ότι εγώ εν τω πατρί και ο πατήρ εν εμοί. ει δε μη, διά τα έργα αυτά πιστεύετε μοι» (Ιωάν. 14, 10-11).

Μεγάλα και αμέτρητα ήταν τα θαύματα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού: με ένα μόνο λόγο του ανέστησε την κόρη του Ιαείρου, του αρχισυναγώγου, τον γιο της χήρας της Ναΐν, ακόμα και τον Λάζαρο, ο οποίος ήταν στον τάφο τέσσερεις ολόκληρες ημέρες. Με ένα λόγο του μόνο επιτίμησε τους ανέμους και τα κύματα της λίμνης Γεννησαρέτ και έγινε απόλυτη γαλήνη. Με πέντε ψωμιά και δύο ψάρια χόρτασε πέντε χιλιάδες ανθρώπους, χωρίς γυναίκες και παιδιά, και με τέσσερα ψωμιά τέσσερεις χιλιάδες.

Ας θυμηθούμε πως κάθε μέρα θεράπευε τους ασθενείς, γιατρεύοντας κάθε είδους ασθένεια, έδιωχνε τα πονηρά πνεύματα από τους δαιμονιζομένους. Πως ξαναέδινε την όραση στους τυφλούς και την ακοή στους κουφούς με ένα μόνο άγγιγμά του. Δεν φτάνουν αυτά;

Όλα αυτά όμως δεν ήταν αρκετά για τους ανθρώπους οι οποίοι τον ζήλευαν, για τους ανθρώπους για τους οποίους ο μέγας προφήτης Ησαΐας είπε:

«Ακοή ακούσετε και ου συνήτε, και βλέποντες βλέψετε και ου μη ίδητε. επαχύνθη γαρ η καρδιά του λαού τούτου, και τοις ωσί βαρέως ήκουσαν, και τους οφθαλμούς αυτών εκάμμυσαν, μήποτε ίδωσι τοις οφθαλμοίς και τοις ωσίν ακούσωσι και τη καρδιά συνώσι και επιστρέψωσι, και ιάσομαι αυτούς» (Ματθ. 13, 14-15).

Σε όλα αυτά, τα οποία όμως δεν ήταν αρκετά για τους βαρήκοους ανθρώπους και με τα συσκοτισμένα μάτια, πρόσθεσε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός το μέγα θαύμα της Μεταμορφώσεώς Του στο όρος Θαβώρ. Σ' αυτόν, που έλαμψε με ένα εκθαμβωτικό Θείο φως, εμφανίστηκαν οι προφύτες της Παλαιάς Διαθήκης, ο Μωυσής και ο Ηλίας και προσκύνησαν τον δημιουργό του νόμου. Με φόβο και τρόμο έβλεπαν το θαυμαστό αυτό θέαμα οι εκλεκτοί απόστολοι Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης. Και μετά από τη νεφέλη, που τους σκέπασε, ακούστηκε η φωνή του Θεού:

«Ούτος εστιν ο Υιός μου ο αγαπητός, εν ω ευδόκησα. αυτού ακούετε» (Ματθ. 17, 5).

Οι άγιοι απόστολοι κήρυξαν σ' όλο τον κόσμο, ότι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός είναι «αληθώς, του Πατρός το απαύγασμα».

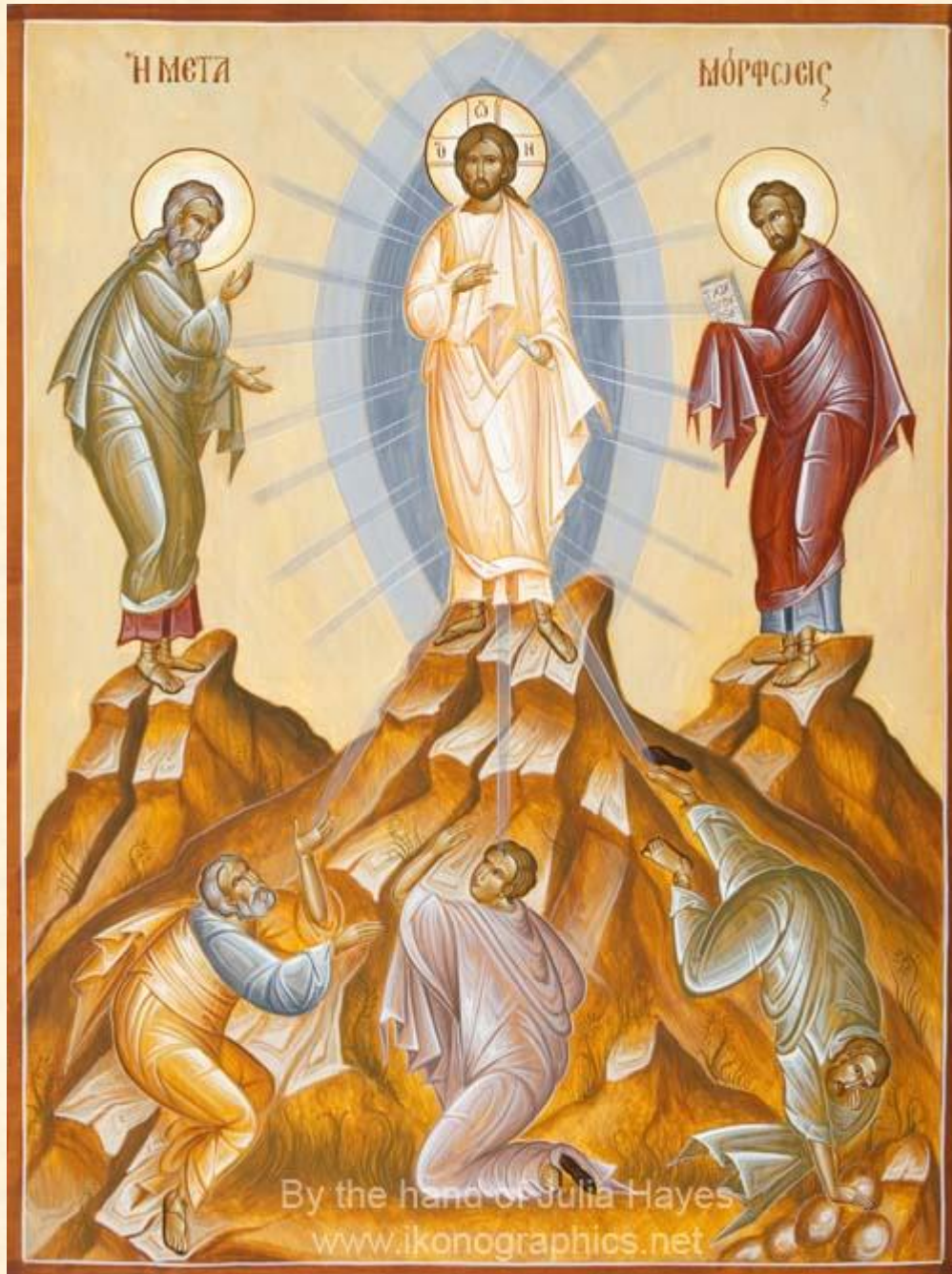
Ο κόσμος ολόκληρος, όταν το άκουσε, θα έπρεπε να γονατίσει μπροστά στον Κύριο Ιησού Χριστό και να προσκυνήσει τον Αληθινό Υιό του Θεού.

Θα έπρεπε η εμφάνιση στο Θαβώρ των δύο πιο μεγάλων προφητών της Παλαιάς Διαθήκης και η προσκύνηση του Κυρίου Ιησού Χριστού κατά την μεταμόρφωσή του, να κλείσει για πάντα τα βδελυρά χείλη των γραμματέων και των φαρισαίων, οι οποίοι μισούσαν τον Κύριο Ιησού και τον θεωρούσαν παραβάτη του νόμου του Μωυσή. Αλλά και μέχρι σήμερα δεν πιστεύουν οι Εβραίοι ότι Αυτός είναι ο Μεσσίας.

Όχι μόνο οι Εβραίοι δεν τον πιστεύουν, αλλά και για πολλούς χριστιανούς όλο και περισσότερο θαμπώνει το Θείο φως του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Ακόμα μικρότερο γίνεται το μικρό ποίμνιο του Χριστού για το οποίο το Θείο φως του Χριστού λάμπει με την ίδια δύναμη με την οποία έλαμψε στους αποστόλους Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη τότε στο όρος Θαβώρ.

Όμως να μην απελπιζόμαστε, επειδή ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός είπε:

«Μη φοβού το μικρόν ποίμνιον. ότι ευδόκησεν ο πατήρ υμών δούναι υμίν την βασιλείαν» (Λκ. 12, 32). Η απιστία μεταξύ των λαών έλαβε ανησυχητικές διαστάσεις και το φως του Χριστού επισκιάστηκε από το σκοτεινό νέφος της αθεΐας. Σήμερα πιο συχνά από ποτέ ενθυμούμαστε το φοβερό λόγο του Χριστού:

Η

«Πλην ο Υιός του ανθρώπου ελθών άρα ευρήσει την πίστιν επί της γης;» (Λκ. 18, 8).

Να μην απελπιζόμαστε όμως, επειδή Εκείνος, λέγοντας για τα σημεία της δευτέρας παρουσίας του, είπε:

«Αρχομένων δε τούτων γίνεσθαι ανακύψατε και επάρατε τας κεφάλας υμών, διότι εγγίζει η απολύτρωσις υμών» (Λκ. 21, 28).

Να είναι, λοιπόν, η ζωή σας τέτοια ώστε την φοβερή ημέρα της Κρίσεως να μπορέσουμε να σηκώσουμε το κεφάλι μας και όχι να το σκύψουμε βαθειά απελπισμένοι. Αμήν.

Απολυτίκιον.

Μετεμορφώθης εν τω Όρει, Χριστέ ο Θεός, δείξας τοις Μαθηταίς σου την δόξαν σου, καθώς ηδύναντο. Λάμπσον και ημίν τοις αμαρτωλοίς, το φως σου το αίδιον, πρεσβείαις της Θεοτόκου. Φωτοδότα, δόξα σοι.

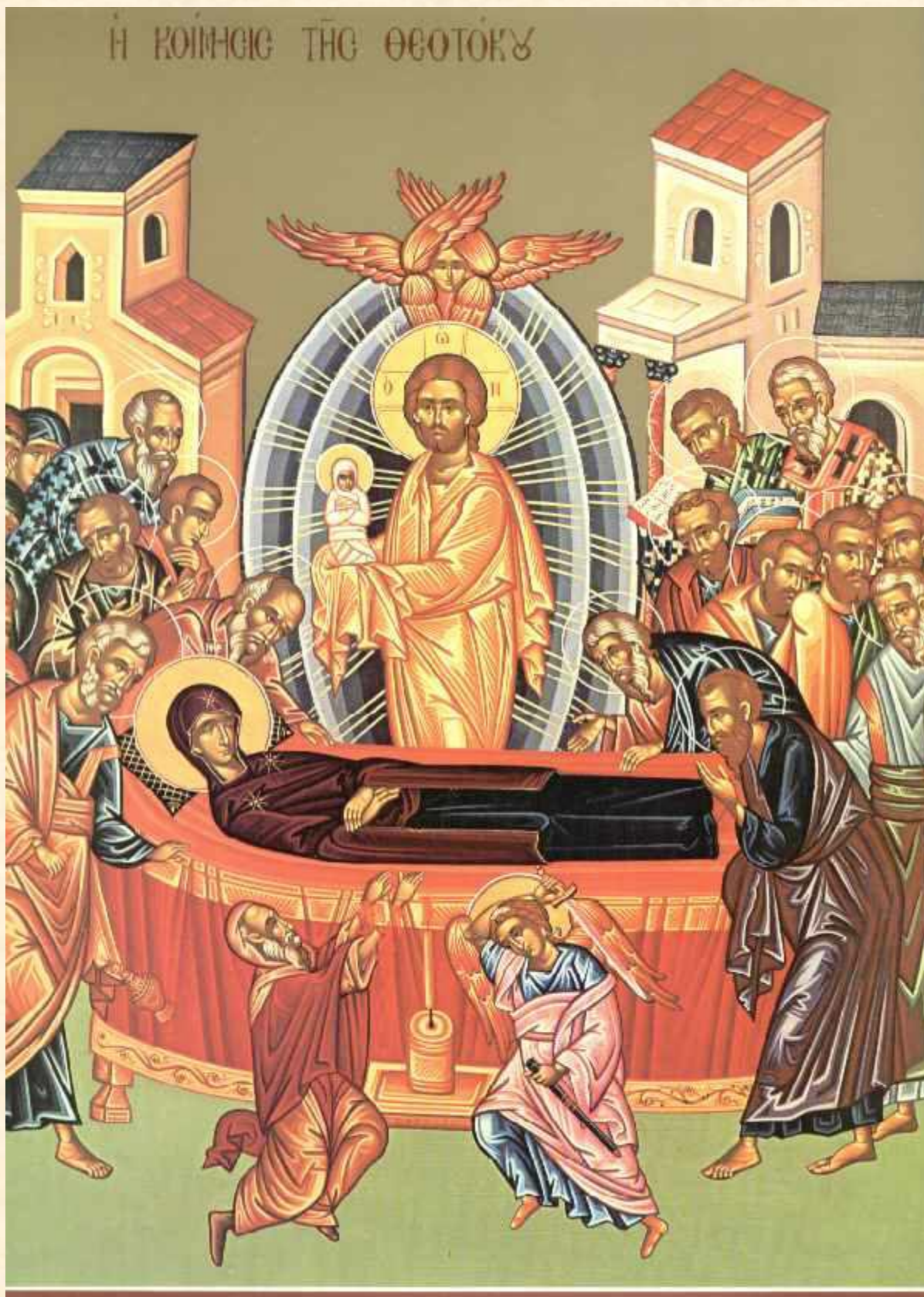
Εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου

Όπως είναι γνωστό, επάνω από το Σταυρό ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, έδωσε εντολή και την Παναγία μητέρα του παρέλαβε ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής στο σπίτι του, όπου διέμενε μαζί με τον αδελφό του Ιάκωβο και τη μητέρα του Σαλώμη, συγγενή της Θεοτόκου. Όταν ήλθε η στιγμή να τελειώσει την επίγεια ζωή της, άγγελος Κυρίου (η παράδοση λέει ότι ήταν ο Αρχάγγελος Γαβριήλ) της το έκανε γνωστό τρεις μέρες πριν.

Η χαρά της Θεοτόκου υπήρξε μεγάλη, διότι θα συναντούσε το μονογενή της Υιό και Θεό όλων των ανθρώπων. Πήγε, λοιπόν, και προσευχήθηκε στο όρος των Ελαιών, όπου συνήθιζε να προσεύχεται και ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Έπειτα, γύρισε στο σπίτι του Ιωάννη, όπου έκανε γνωστή την επικείμενη κοίμηση της. αγγέλου,

Λίγο πριν κοιμηθεί η Θεοτόκος, οι Απόστολοι δεν ήταν όλοι στα Ιεροσόλυμα, αλλά σε μακρινούς τόπους όπου κήρυτταν το Ευαγγέλιο. Τότε, ξαφνικά νεφέλη (σύννεφο) τους άρπαξε και τους έφερε όλους μπροστά στο κρεβάτι, όπου ήταν ξαπλωμένη η Θεοτόκος και περίμενε την κοίμηση της. Μαζί με τους Αποστόλους ήλθε και ο Διονύσιος Αρεοπαγίτης, ο Άγιος Ιερόθεος ο διδάσκαλος του Διονυσίου, ο Απόστολος Τιμόθεος, και οι λοιποί Θεόσοφοι Ιεράρχες.

Όταν εκοιμήθη, με ψαλμούς και ύμνους την τοποθέτησαν στο μνήμα της Γεσθημανή. Επειδή, κατά Θεία οικονομία, ένας από τους

Αποστόλους (ο Θωμάς όπως λέει η παράδοση) δεν ήταν παρών στην κηδεία της Θεομήτορος, ζήτησε να ανοιχτεί ο τάφος ώστε να προσκυνήσει και αυτός το Σώμα της Θεοτόκου.

Έτσι, μετά από τρεις ημέρες, άνοιξαν τον τάφο και έκπληκτοι διαπίστωσαν ότι η Παναγία αναστήθηκε σωματικά και ανελήφθη στους ουρανούς.

Όλη η ανθρωπότητα, απευθύνεται με ευγνωμοσύνη στη Θεοτόκο για τις πρεσβείες της στο Σωτήρα Χριστό. Η Εκκλησία μας εορτάζει το γεγονός αυτό της κοίμησης στις 15 Αυγούστου.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Ακούστε
τον διαδικτυακό
ραδιοφωνικό σταθμό
της Ενορίας
Αγίας Τριάδος
Βύρωνος

www.agiatriadavyrona.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ: π. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
210-76.60.859

Εορτή της Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού.

«ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΣΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΜΕΝ ΔΕΣΠΟΤΑ»

ΛΑΜΠΡΟΥ Κ. ΣΚΟΝΤΖΟΥ Θεολόγου - Καθηγητού

Η Παγκόσμια Ύψωση του Τιμίου Σταυρού αποτελεί έναν σπουδαίο εορτολογικό σταθμό του εκκλησιαστικού έτους. Στις 14 Σεπτεμβρίου σύμπασα η Ορθοδοξία τιμά τον Σταυρό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος χαρακτηρίζεται ως το «καύχημά» Της και η «δόξα» Της. Πηγές της εκκλησιαστικής μας ιστορίας αναφέρουν ότι η εορτή της Παγκόσμιας Ύψωσης είχε καθιερωθεί από τα αρχαία χρόνια, ίσως μάλιστα να είχε καθιερωθεί και από αυτόν τον Μέγα Κωνσταντίνο, κατά προτροπή προφανώς της μητέρας του αγίας Ελένης, αμέσως μετά την εύρεση του Τιμίου Ξύλου στα Ιεροσόλυμα, γύρω στο 330 μ.Χ.

Η τιμή προς τον Τίμιο Σταυρό ανάγεται στους αποστολικούς χρόνους. Οι επιστολές του αποστόλου Παύλου είναι γεμάτες από χωρία με τα οποία ο μέγας απόστολος εξαίρει τον ρόλο του Σταυρού στην διαδικασία της σωτηρίας του κόσμου. Πρώτος ο Παύλος ομίλησε για την καύχηση του Σταυρού του Χριστού. Οι αποστολικοί Πατέρες ομιλούν και αυτοί με σεβασμό και τιμή προς το ιερό σύμβολο, μέσω του οποίου έγινε η καταλλαγή με το Θεό και επιτεύχθηκε η σωτηρία με την απολυτρωτική θυσία του Χριστού.

Οι κατακόμβες είναι γεμάτες από χαραγμένους σταυρούς. Οι διωκόμενοι χριστιανοί από τους φανατικούς ειδωλολάτρες θεωρούσαν τους εαυτούς τους τύπους του αδίκως παθόντος Κυρίου Ιησού Χριστού. Πίστευαν ότι εξαιτίας της πίστεώς τους στο Χριστό έφεραν και αυτοί το δικό τους σταυρό, γιατί αυτό το ιερό αυτό σύμβολο ήταν τόσο αγαπητό σε αυτούς. Αυτό τους εμψύχωνε και τους έδινε τη δύναμη του μαρτυρίου. Η δύναμη του Τιμίου Σταυρού φάνηκε στο θαυμαστό όραμα του Μεγάλου Κωνσταντίνου, στα 312, ενώ βάδιζε εναντίον του Μαξεντίου κοντά στη Ρώμη. Ο Κωνσταντίνος εξέφραζε την νέα εποχή, σε αντίθεση με τους συναυτοκράτορές του, οι οποίοι εξέφραζαν και προσπαθούσαν να συντηρήσουν τον παλιό κόσμο, που κατέρρεε ραγδαία. Ο μεγάλος αυτοκράτορας είδε στον ουρανό, ημέρα μεσημέρι, το σημείο του σταυρού, σχηματισμένο με αστέρια, και την επιγραφή «ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ», επίσης σχηματισμένη με αστέρια. Ήταν η 28η Οκτωβρίου 312. Από εκείνη την ώρα έδωσε διαταγή το σημείο αυτό να γίνει το σύμβολο του στρατού του. Χαράχτηκε παντού, στις ασπίδες των στρατιωτών, στα κράνη, στα λάβαρα, και αλλού.

Ο εχθρός κατατροπώθηκε και ο Κωνσταντίνος έγινε μονοκράτωρ του απέραντου κράτους. Δεν είχε καμιά αμφιβολία ότι η δύναμη του Σταυρού του είχε χαρίσει αυτή την περήφανη νίκη, γιατί αυτό προσέγγισε τη νέα ανερχόμενη θρησκευτική πίστη των χριστιανών. Κατάλαβε ο μεγάλος και διορατικός εκείνος άνδρας ότι το μέλλον της ανθρωπότητας ανήκε στον Χριστιανισμό, όπως και έγινε. Έτσι έδωσε

αμέσως διαταγή να σταματήσουν οι διωγμοί εναντίον των χριστιανών, καθώς και όλων όσων διώκονταν για τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις. Με το γνωστό «Διάταγμα των Μεδιολάνων» κατοχυρώθηκε η ανεξιθρησκία στο κράτος. Παράλληλα υιοθέτησε τις ευαγγελικές αρχές για να γίνουν η βάση του δικαίου και της νομοθεσίας του (κατάργηση δουλείας, κοινωνική πρόνοια, αργία Κυριακής, κλπ). Για να είναι δίκαιος με όλους τους υπηκόους παρέμεινε προστάτης και της εθνικής θρησκείας (Μέγας Αρχιερέυς).

Το 326 αναχώρησε για τους Αγίους Τόπους η ευσεβής χριστιανή μητέρα του αγία Ελένη. Με την γενναία επιχορήγηση του Κωνσταντίνου άρχισε το κτίσιμο λαμπρών ναών επί των ιερών προσκυνημάτων. Επίκεντρο ήταν ο Πανάγιος Τάφος του Κυρίου. Στο σημείο εκείνο ο αυτοκράτορας Αδριανός είχε κτίσει το 135, κατά τη δεύτερη καταστροφή της Ιερουσαλήμ, ναό της Αφροδίτης.

Πρώτη ενέργεια της αγίας Ελένης ήταν η ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού, ο οποίος είχε ριχτεί από τους ρωμαίους σε παρακείμενη χωματερή. Σύμφωνα με την παράδοση οδηγήθηκε εκεί από ένα αρωματικό φυτό που φύτρωνε στο μέρος εκείνο, το γνωστό μας βασιλικό. Ύστερα από επίπονες ανασκαφές τελικά βρέθηκαν τρεις σταυροί, του Κυρίου και των δύο ληστών. Οι εκκλησιαστικοί ιστορικοί Φιλοστόργιος και Νικηφόρος αναφέρουν ότι ο Σταυρός του Κυρίου εντοπίσθηκε ύστερα από θαύμα, τοποθετήθηκε πάνω σε νεκρή γυναίκα και αυτή αναστήθηκε!

Η πιστή βασιλομήτωρ, με δάκρυα στα μάτια παρέδωσε τον Τίμιο Σταυρό στον Πατριάρχη Μακάριο, ο οποίος στις 14 Σεπτεμβρίου του έτους 335 τον ύψωσε στον φρικτό Γολγοθά και τον τοποθέτησε στον πανίερο και περικαλλή ναό της Αναστάσεως, τον οποίο είχε ανεγείρει η αγία πάνω από τον Πανάγιο Τάφο και ο οποίος σώζεται ως σήμερα. Το σημαντικό αυτό γεγονός σημάδεψε την ζωή της Εκκλησίας και γι' αυτό άρχισε να εορτάζεται ως λαμπρή ανάμνηση. Έτσι καθιερώθηκε η μεγάλη εορτή της Παγκόσμιας Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού.

Όμως την αγία αυτή ημέρα εορτάζουμε και την δεύτερη ύψωση. Στα 613 οι Πέρσες κυρίεψαν την Παλαιστίνη, λεηλάτησαν και κατέστρεψαν τα ιερά προσκυνήματα και πήραν ως λάφυρο τον Τίμιο Σταυρό και τον μετέφεραν στη χώρα τους. Η παράδοση αναφέρει ότι άπειρα θαύματα γινόταν εκεί. Οι πυρολάτρες Πέρσες θεώρησαν το Τίμιο Ξύλο μαγικό και γι' αυτό το φύλασσαν και το προσκυνούσαν, χωρίς να γνωρίζουν την πραγματική του φύση και ιδιότητα! Ο αυτοκράτορας Ηράκλειος μετά την νίκη του εναντίον των Περσών παρέλαβε τον Τίμιο Σταυρό και τον μετέφερε στην Ιερουσαλήμ. Ο Πατριάρχης Ζαχαρίας τον ύψωσε εκ νέου στο ναό της Αναστάσεως. Ήταν 14 Σεπτεμβρίου του 626.

Ο εκκλησιαστικός συγγραφέας Παυλίνος αναφέρει στην ενδέκατη επιστολή του ότι η τοπική εκκλησία των Ιεροσολύμων θεώρησε ότι ο Σταυρός του Χριστού ανήκει σε όλη την χριστιανοσύνη και γι' αυτό αποφάσισε να τεμαχίσει το Τίμιο Ξύλο και να το διανείμει σε όλη την Εκκλησία. Έτσι διασώθηκαν μέχρι σήμερα πολλά τεμάχια, τα οποία

φυλάσσονται ως τα πολυτιμότερα κειμήλια, κυρίως στις ιερές μονές του Αγίου Όρους. Μια εσχατολογική προφητεία λέγει πως ένα από τα συγκλονιστικά γεγονότα του τέλους του κόσμου θα είναι και η επανένωση του Τιμίου Σταυρού!

Οι ορθόδοξοι πιστοί τιμούμε με ιδιαίτερο τρόπο την αγία ημέρα της Υψώσεως του Σταυρού του Κυρίου μας. Η ιερές ακολουθίες έχουν πανηγυρικό χαρακτήρα, ενώ έχει Θεσπισθεί αυστηρή νηστεία. Κατακλύζουμε του ιερούς ναούς προκειμένου να προσκυνήσουμε τον Τίμιο Σταυρό και να αντλήσουμε δύναμη και χάρη ουράνια από αυτόν. Παίρνουμε μαζί μας κλώνους βασιλικού ως ευλογία και τον εναποθέτουμε στα εικονίσματα ως ελιξίριο κατά του κακού. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η τιμή και η προσκύνηση του Σταυρού είναι προσκύνηση του Ίδιου του Εσταυρωμένου Λυτρωτή μας Χριστού και όχι ειδωλολατρική πράξη, όπως κακόβουλα μας κατηγορούν οι ποικιλώνυμοι αιρετικοί. Ο Σταυρός του Κυρίου μας είναι το καύχημά μας, το νικηφόρο λάβαρο κατά του μεγαλύτερου εχθρού μας, του διαβόλου, το αήττητο όπλο κατά του πολυπρόσωπου κακού. Με ένα στόμα και με μια καρδιά ψάλλουμε τον υπέροχο παιάνα ☩ τροπάριο της μεγάλης εορτής: «Σώσον Κύριε τον λαόν Σου και ευλόγησον την κληρονομίαν Σου☩».

Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

**Η αποσταθεροποίηση της Ελλάδας • Ο κίνδυνος διάλυσης της Ε.Ε.
Το σχέδιο αποχριστιανοποίησης • Οι τραπεζίτες που θα κυβερνήσουν
Η εξέγερση του αραβικού κόσμου • Η υποδούλωση στους ξένους
Οι ευρωηγούρνηδες και οι γραϊκύλοι • Η εξόντωση του λαού με τη φτώχεια**

ΕΡΕΥΝΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΙΖΟΥΛΗΣ

Αφιέρωμα

Ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος στις 4 Αυγούστου 1974 στο Βόλο

Του Αρχιμ. Επιφανίου Οικονόμου, Ιεροκήρυκος

Το ταξίδι άρχισε την Κυριακή 4 Αυγούστου 1974. Εκείνη την ημέρα ο καταγάλανος ουρανός της Μαγνησίας, ο ιστορικός τόπος της αρχαίας Ιωλκού και της Βυζαντινής Δημητριάδος, ο σύγχρονος Βόλος, υποδέχθηκαν τον νέο Μητροπολίτη και Επίσκοπο της τοπικής Εκκλησίας Χριστόδουλο Παρασκευαΐδη.

Στην είσοδο της πόλης, δίπλα στον αγέρωχο και ευθυτενή Αρχιεπίσκοπο Σεραφείμ, ξεπρόβαλε ένας νεαρός ιερωμένος, μόλις 35 ετών, του οποίου η φήμη είχε προηγηθεί από την ώρα της εκλογής του, λίγες μέρες πριν.

Αυτή η φήμη περιέγραφε έναν νέο κληρικό, ιδιαίτερα μορφωμένο, φλογερό ιεροκήρυκα, δυναμικό και χαρισματικό, που είχε κερδίσει την συμπάθεια και την αναγνώριση του δύσκολου και ευφυούς Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ, από την πρώτη

στιγμή, δοκιμασμένου σε δύσκολες αποστολές, όπως ήταν η πολυετής μοναστική άσκηση στα Μετέωρα και στην Αττική, η πολύμηνη διακονία του στη μεθοριακή γραμμή της Μακεδονίας, αλλά και η καθολικά αναγνωρισμένη προσφορά του στην Γραμματεία και Αρχιγραμματεία της Ιεράς Συνόδου.

Ο Βόλος, με το έντονο προσφυγικό στοιχείο, υποδέχθηκε, για πρώτη φορά, έναν άλλο πρόσφυγα, τον Ξανθιώτη, με καταγωγή από την Αδριανούπολη, Χριστόδουλο, ο οποίος έφθασε στην πρωτεύουσα της Μαγνησίας άγνωστος μεταξύ αγνώστων.

Ο Μητροπολίτης Χριστόδουλος, εκείνη την εποχή, εκλήθη να αναλάβει τα ηνία μιας επαρχίας που βίωνε έντονα τα απότοκα ενός ιδιότυπου και ταραχώδους Εκκλησιαστικού παρελθόντος.

«Εκλεγμένος λίγο πριν την μεταπολίτευση, σε μια πολύ ρευστή και μεταβατική πολιτική περίοδο, με έντονες πολιτικές και κοινωνικές ανακατατάξεις και αναταράξεις, έπρεπε να δικαιώσει, με έργα, την εκλογή του και να στεριώσει σε θρόνο από τον οποίο είχαν απομακρυνθεί ζώντας οι δύο προκάτοχοί του»¹, με ό,τι αυτό συνεπαγόταν εκείνη την εποχή.

Σ' αυτό το ιδιότυπο Εκκλησιαστικό περιβάλλον έκανε την εμφάνισή του στην πόλη του Βόλου ο νέος Μητροπολίτης Δημητριάδος.

Η αποστολή του δύσκολη. Η ευθύνη τεράστια. Η συναίσθηση, όμως, του καθήκοντος απόλυτη.

Βασικό του μέλημα υπήρξε η ένωση των διεστώτων και η επανατοποθέτηση των πνευματικών και θρησκευτικών δυνάμεων του τόπου σε νέα, υγιή βάση, όπου η προσωποληψία θα άφηνε τη θέση της στην γνήσια πνευματικότητα και στην αυθεντική Εκκλησιαστική ζωή.

Στον Ενθρονιστήριο λόγο του, στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Νικολάου, έδειξε τις προθέσεις του και κατέστησε σαφές ότι θα λειτουργήσει ως Ποιμένας όλων και όχι ως ομαδάρχης ολίγων και προνομιούχων: «θεωρώ εμαυτόν εξόχως ευτυχή την χείραν σήμερον τεθείς επί το Θεοδόμον άροτρον της Εκκλησίας ταύτης και το πνευματικόν γεώργιον αροτριάν τη του Θεού βοηθεία αρχόμενος, όπερ επί έτη Θεοφιλώς μοχθήσαντες ποικιλοτρόπως εκαλλιέργησαν οι κατά καιρούς χρηματίσαντες Σεβασμιώτατοι Ποιμενάρχαι και προκάτοχοι ημών και έτεροι υπ' αυτούς πνευματικοί εργάται. Τον κόπον τούτων έρχομαι σήμερον ίνα συνεχίσω. Και εύκαιρον θεωρώ όπως βεβαιώσω υμάς ότι «ου καθ' υπεροχήν λόγου ή σοφίας» εγενόμην προς υμάς, «αλλ' εν ασθενεία και εν φόβω και εν τρόμω πολλών» (Α' Κορ. 2,1-4), ίνα τας πολλαπλές υμών πνευματικής ανάγκας θεραπεύσω, όση μοι δύναμις, μετά των περί εμέ φιλοτίμων συνεργατών, εμαυτόν δε ίνα παραστήσω «θυσίαν ζώσαν ευάρεστον τω Θεώ»²

Αν και νέος στην ηλικία, κατάφερε, λόγω της γεροντικής σύνεσης και σοφίας που τον διέκρινε, σε σύντομο χρονικό διάστημα, να επιτύχει αυτό το δύσκολο έργο να συσπειρώσει όλους γύρω του, κάνοντάς τους γρήγορα να ξεχάσουν το παρελθόν, καθώς διέκριναν στο πρόσωπό του τον ικανό και έντιμο πνευματικό ηγέτη και πατέρα, που τίμησε το χθες και έβαλε τις βάσεις για ένα ελπιδοφόρο αύριο στην τοπική Εκκλησία, η οποία έμελλε να καταστεί η δόξα και το καύχημά του.

Το έργο του, που ξεκίνησε από την επομένη της ενθρονίσεώς του και εξελίχθηκε σ' όλη τη διάρκεια της εικοσιτετράχρονης διακονίας του στη Μητρόπολη Δημητριάδος, κάλυψε όλους τους τομείς ποιμαντικής δράσης, ενώ ανταποκρίθηκε απόλυτα στις απαιτήσεις των καιρών και στην ικανοποίηση των ποικίλων αναγκών της τοπικής κοινωνίας.

Μνημονεύουμε, κατακλείνοντας τον ταπεινό αυτό λόγο της ευγνωμοσύνης μας, με το απόσπασμα εκείνο του Επιβατηρίου λόγου του στο οποίο αποκαλύπτεται τόσο η αντίληψη, όσο και το όραμά του για την Εκκλησία, ένα όραμα που υπηρέτησε με συνέπεια καθόλη τη διάρκεια της Επισκοπικής εν Βόλῳ και Αρχιεπισκοπικής εν Αθήναις, διακονίας του, ευχόμενοι υικώς να είναι η μνήμη του αιώνια και αγέραστη: «Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν δὲν ὑπάρχουσι στεγανά διαμερίσματα φυλασσόμενα διὰ προνομιούχους τινάς. Ἡ Ἐκκλησία ἀνήκει εἰς ὅλους καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ πνεύματος καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ μόχθου καὶ εἰς τοὺς πλουσίους καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ εἰς τοὺς ἰσχυροὺς καὶ εἰς τοὺς ἀδυνάτους. Αἱ πτέρυγες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πλατεῖαι. Κάτωθεν αὐτῶν δύνανται νὰ καλύπτονται οἱ πάντες ἀνεξαιρέτως καὶ ἀδιακρίτως, διότι οἱ πάντες εἶναι τέκνα Θεοῦ καὶ οἱ πάντες εἶναι δεκτικοὶ σωτηρίας. Επομένως, ἡ Ἐκκλησία ἀνήκει εἰς πάντας. Καὶ μετ' αὐτῆς καὶ ὁ Ἐπίσκοπος καὶ ὁ ἱερός Κλήρος. Πρὸς τοῦτο ἀς γνωρίζωσιν οἱ πάντες ὅτι δύνανται νὰ ἀπευθύνονται μετ' ἀπλότητος πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον, μὴ ἀποκοπτομένης ὑπ' οὐδενός τῆς πρὸς αὐτὸν πορείας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ αἰσθανθῶσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ οἰκογένεια αὐτῶν, ἐντὸς τῆς ὁποίας τὴν θέσιν τοῦ Πατέρα ἐπέχει ὁ Ἐπίσκοπος. Καὶ ὅτι ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ταύτῃ ἔχουσι δικαιώματα. Δικαιώματα εἰς τὴν στοργὴν καὶ τὴν ἀγάπην τῆς...»

Μας Λείπεις!

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ & ΥΜΗΤΤΟΥ

ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΒΥΡΩΝΟΣ
ΙΕΡΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Γνωρίζουμε στους εύσεβεις χριστιανούς, ότι την Τρίτη 1 Ιουλίου, πανηγυρίζει
τό Ιερό Παρεκκλήσιο τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων,
πού βρίσκεται κάτω από τόν Ιερό Ναό τῆς Ἁγ. Τριάδος. Οἱ Ἱερές Ἀκολουθίες θά τελεστοῦν ὡς ἑξῆς:

Δευτέρα 30 Ἰουνίου (ΠΑΡΑΜΟΝΗ)
7.00 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός.

Τρίτη 1 Ἰουλίου (ΚΥΡΙΩΝΥΜΟΣ ΗΜΕΡΑ)
7.00 π.μ. Πανηγυρική Θεία Λειτουργία.
6.30 μ.μ. Ἀκολουθία Ἑσπερινοῦ, Ἱερᾶ Παράκληση
τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων μετά Λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ:
Ν. ΕΛΒΕΤΙΑ - ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΕΑ (203-204),
ΑΚΑΔΗΜΙΑ - ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ - ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ -
ΑΚΑΔΗΜΙΑ (054), ΓΛΥΦΑΔΑ - ΒΥΡΩΝΑ - ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ -
ΓΛΥΦΑΔΑ (140), ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ - ΣΥΝΤΑΓΜΑ (209),
ΤΡΟΛΕΪ: ΠΑΤΗΣΙΑ - Ν. ΕΛΒΕΤΙΑ ΒΥΡΩΝΑ - ΠΑΤΗΣΙΑ (11)
ΣΤΑΣΗ: ΑΓΟΡΑ ΒΥΡΩΝΟΣ

ΙΕΡΟΝ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ
ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΥ
ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

www.agiatriadavyrona.gr
www.agiatriadavyrona.gr
www.agiatriadavyrona.gr
www.agiatriadavyrona.gr

Web TV

24 ώρες
διαδικτυακό
ραδιόφωνο

Ακούστε
ΖΩΝΤΑΝΑ

ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

Ευχαριστούμε θερμα τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας **κ.κ. Δανιήλ**, που από την πρώτη στιγμή αγκάλιασε και στήριξε την έκδοση του Ψηφιακού Περιοδικού της Ενορίας μας.